

Ontslag na ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 26 maart 2007, ingekomen op 27 maart 2007, is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, hem medegegeerd bij brief van 16 februari 2007, tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met appelland per 1 juni 2007. Bij brief van 17 april 2007 heeft appelland zijn beroep met gronden aangevuld. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 12 juli 2007 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appelland was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster zijn verschenen de heer, lid van de centrale directie van verweerster, bijgestaan door mr., jurist bij verweerster. De gemachtigde van appelland heeft een pleitnota overgelegd.

Nu een lid van de commissie verkozen door het personeel verhinderd was aanwezig te zijn, heeft het lid jongste in leeftijd van de leden verkozen door de besturen zich van stemming onthouden.

2. De feiten

Appelland is vanaf 1 augustus 1994 werkzaam bij als docent scheikunde. Het bevoegd gezag van is verweerster. Op enig moment zijn problemen in het functioneren van appelland als docent manifest geworden. In verband daarmee heeft appelland zich op 11 februari 2005 ziek gemeld.

Bij brief van 30 maart 2005 heeft de over appelland een probleem analyse opgesteld. Daarin wordt aan verweerster geadviseerd om bij reïntegratie te streven naar werkhervatting in de eigen functie, met aanbeveling aan verweerster om nadere afstemming met, Arbodienst en appelland te doen plaatsvinden en met advies aan appelland om de adviezen van behandelaars op te volgen. Vervolgens is een aanvang gemaakt met een behandeling bij, een centrum voor arbeid en psyche. Op 4 april 2005 heeft een eerste gesprek plaatsgevonden met de directeur van, Vervolgens werd de uitslag van een door appelland te ondergaan psycho-diagnostisch onderzoek afgewacht. Op 29 augustus 2005 heeft een tweede gesprek plaatsgevonden, onder leiding van de directeur van, Op advies van laatstgenoemde is contact gezocht met een in autisme gespecialiseerd bureau, waar in de persoon van mevrouw, arbeidshulpverlener, in de periode november 2005 t/m januari 2006 onderzoek is verricht. De hulpvraag was of appelland, die sedert juni 2005 een diagnose had in het autisme-spectrum, zou kunnen functioneren als docent bij het, Het zich bij de stukken bevindende concept advies luidt:

‘Het advies is om niet als docent te gaan werken. Wel is dhr. in staat tot betaalde arbeid. Het is voor dhr. van belang dat bij werk de taken goed afgebakend zijn, er vaste werktijden zijn, een vast aanspreekpersoon is die dhr. aanstuurt en voor vragen, en er duidelijk is hoe een eindproduct er uit ziet. Ook is het belangrijk dat de werkomgeving ingelicht is over de autismspectrum stoornis. Bij een nieuwe werkomgeving is het aan te bevelen om ondersteuning te krijgen van een arbeidshulpverlener/jobcoach.

Bovenstaand advies zou uitgevoerd kunnen worden op school in de ondersteunende dienst bijvoorbeeld de administratie. Als dhr. in zijn eigen kennisgebied wou(lees: zou) willen werken valt bijvoorbeeld te denken aan het doen van (deel)onderzoek of werken op een laboratorium.’

Vervolgens is op 7 juni 2006 een arbeidsdeskundigenrapportage van bekend geworden. De vraagstelling luidde:

‘Wat zijn de re-integratiemogelijkheden van cliënt bij de eigen werkgever dan wel elders op de arbeidsmarkt en wat is de beste re-integratieroute?’

Het advies van de arbeidsdeskundige luidde dat appelland zijns inziens ongeschikt was voor de maatgevende functie van docent scheikunde op het,; dat er zijns inziens geen re-integratiemogelijkheden binnen de eigen organisatie waren, met advies aan verweerster om appelland aan te melden bij een re-integratie bureau, dat appelland zou kunnen begeleiden naar wenselijke en passende arbeid.

Voorts vermeldt de arbeidsdeskundige:

‘Mevrouw van centrum autisme is de mening toegedaan, dat cliënt waarschijnlijk nog wel in staat is, het vak van docent uit te voeren. Het is dan wel zaak, dat er wordt gezocht naar een kleinere school en kleinere klassen. Het type leerling waaraan cliënt les kan geven is vwo+/gymnasium. Cliënt dient een vaste begeleider te hebben.

Ik zie geen mogelijkheden binnen de eigen organisatie in ander werk dan docent. Het blijven werken binnen een grote en onoverzichtelijke schoolorganisatie is mijns inziens niet wenselijk en zal naar alle waarschijnlijkheid leiden tot uitval. Daarnaast is er veel gebeurd in de achterliggende periode, wat veel ergernis over en weer heeft meegebracht. Er ligt mijns inziens geen basis meer voor re-integratie.'

Naar de mening van de arbeidsdeskundige moet re-integratie 2^e spoor worden opgestart, daarna het advies een re-integratiebureau in de arm te nemen ter ondersteuning bij het zoeken naar passende arbeid.

Verweerster heeft vervolgens een bureau geheten ingeschakeld. Daar heeft op 29 juni 2006 een intakegesprek plaatsgevonden. Doel was het in kaart brengen van de Ausgangssituatie van appellant op basis waarvan een plan van aanpak zou kunnen worden opgesteld voor outplacement. Het rapport is aangeboden bij brief van 2 augustus 2006. In het rapport wordt een plan van aanpak voorgesteld.

Op 22 september 2006 heeft appellant aan UWV verzocht om een deskundigenoordeel inzake passende arbeid bij Op 13 november 2006 heeft UWV aan appellant laten weten van oordeel te zijn dat binnen het bedrijf van verweerster geen passend werk voor hem aanwezig is.

Bij brief van 13 januari 2007 heeft UWV beslist op een door appellant aangevraagde WIA-uitkering. In de bijlagen wordt vermeld dat appellant meer dan 35% maar minder dan 80% arbeidsongeschikt is. In de bijgevoegde rapportage arbeidsdeskundige van 19 januari 2007 wordt geconcludeerd dat de re-integratieinspanningen van verweerster naar behoren zijn geweest, voorzover te reconstrueren en uitgaande van de diagnose en de vastgestelde beperkingen. Voorts wordt geconcludeerd dat appellant ongeschikt is voor de maatgevende arbeid, met toevoeging dat naar verwachting binnen 26 weken geen passende mogelijkheden bij de eigen werkgever aanwezig of te creëren zijn.

3. Het standpunt van appellant

Bij de uitkomsten van diverse onderzoeken heeft verweerster stelselmatig de nadruk gelegd op de beperking die er voor appellant zouden zijn om zijn oorspronkelijke functie nog uit te oefenen. Op nadrukkelijke verzoeken om de noodzakelijke aanpassingen in de functie te plegen respectievelijk appellant in te zetten voor ander werk is door verweerster niet dan wel afwijzend gereageerd. Daardoor is appellant tegen zijn wil buiten spel gezet. Van een daadwerkelijke poging door verweerster om ondanks problemen te herplaatsen binnen de eigen organisatie is nooit gebleken. Daarmee heeft verweerster niet voldaan aan haar verplichtingen uit hoofde van artikel 20, lid 2 sub c van het BZA. De mening van de expert van het centrum autisme, die op voorwaarden van aanpassingen in de werkomstandigheden, nog mogelijkheden zag in het onderwijs, is ten onrechte buiten beschouwing gelaten. Deze inspanningsverplichting van verweerster, zoals vermeld in artikel 11 BZA, geeft verweerster de verplichting zich in te spannen om de betrokken werknemer te herplaatsen in de eigen functie, ook als dat technische aanpassingen of een aanpassing van de organisatie vereist.

Indien de herplaatsing in de eigen functie niet mogelijk of niet reëel is moet het bevoegd gezag zich inspannen om de betrokkene te herplaatsen in een andere functie bij het bevoegd gezag. Deze inspanningsverplichting heeft geen gestalte gekregen. Gedurende een periode van 3 maanden (september 2006 t/m november 2006) is appellant op eigen initiatief op detacheringbasis werkzaam geweest als leerkracht. Deze detachering is, gezien de omstandigheden, redelijk succesvol verlopen. Tewerkstelling bij het eigen bevoegd gezag in een eerder stadium en onder aangepaste condities had een goede basis gevormd voor een uiteindelijke succesvolle re-integratie in de eigen (aangepaste) functie dan wel in een andere functie. Te denken valt daarbij aan de functie van technisch onderwijsassistent of studiebegeleider. Appellant stelt dat het hier gaat om een grote werkgever met een groot aantal scholen. Het had in de rede gelegen over de grenzen van heen te kijken en andere scholen te betrekken in het te plegen onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden. Daarvan is niets gebleken.

4. Het standpunt van verweerster

Op het verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. De beoordeling

De commissie heeft te beoordelen of het onderhavige ontslag voldoet aan het bepaalde in artikel 20, lid 2, aanhef en sub c van het Besluit Ziekte- en Arbeidsongeschiktheid voor overheidspersoneel primair onderwijs (BZA) luidende:

“Indien blijkt dat betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde eisen te voldoen, kan hij worden ontslagen, mits er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingmogelijkheden zijn.”

Ingevolge lid 8 van dit artikel is vereist, dat het bevoegd gezag door middel van een zorgvuldig onderzoek kan aantonen dat er voor betrokkene geen reële herplaatsingmogelijkheden zijn. Hiertoe onderzoekt het bevoegd gezag eerst of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met passende arbeid, en daarna, indien die mogelijkheid zich niet voordoet, doch niet eerder dan na afloop van het eerste ziektejaar, in een functie met gangbare arbeid.

De commissie beantwoordt de vraag, of bij verweerster reële herplaatsingmogelijkheden voor appellant bestaan als docent ontkennend.

De conclusies van de diverse deskundigen, zoals neergelegd in de overgelegde stukken zijn voor de commissie, ieder voor zich en vooral in onderling verband gezien overtuigend. Zowel de arbeidsdeskundige van de als de deskundige van UWV die op verzoek van appellant een deskundigenoordeel heeft gegeven, adviseren te re-integreren in andere arbeid. Ook de arbeidsdeskundige van UWV bevestigt in januari 2007 nog eens deze conclusie. In het overgelegde concept van de rapportage van mevrouw van het centrum voor autisme wordt, tenslotte, eveneens geadviseerd om appellant niet als docent te laten werken. Weliswaar blijkt uit de rapportage van de arbeidsdeskundige van de , dat mevrouw meent, dat appellant zou kunnen functioneren op een kleine school onder strikte voorwaarden maar, nog daargelaten dat dit niet blijkt uit het overgelegde rapport van mevrouw, is het voor de commissie niet aannemelijk geworden, dat dit zou inhouden, dat bij verweerster deze mogelijkheid zou bestaan. Dat appellant, in strijd met de adviezen gedurende enkele maanden door de werkgever elders als docent gedetacheerd is geweest, heeft de commissie niet tot een ander oordeel gebracht. Niet alleen heeft appellant niet aangetoond, dat de detacheringperiode naar tevredenheid is verlopen, maar de detacheringperiode legt tegenover de diverse, in grote lijnen, overeenstemmende adviezen ook te weinig gewicht in de schaal..

Nu moet worden aangenomen dat voor appellant niet de mogelijkheid bestaat van plaatsing in de functie van docent, dient te worden getoetst, of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een andere passende of gangbare functie.

Appellant heeft betoogt, dat zijn stoornis hem niet zou belemmeren om een administratieve functie bij verweerster te vervullen dan wel, zoals hij ter zitting aanvoerde, de functie van technisch onderwijs assistent of studiebegeleider.

In de overgelegde rapportages wordt, zij het in mindere mate, steun gevonden voor de opvatting van verweerster, dat bij haar, gelet op de aard van de instelling enerzijds en de aard van appellants arbeidsongeschiktheid anderzijds, geen geschikte functies voor appellant aanwezig zijn. Met name de rapporteur van vermeldt dat hij voor appellant geen mogelijkheden ziet binnen de eigen organisatie voor ander werk dan docent en dat, wat ook de zoekrichting wordt, het re-integratie 2^e spoor moet worden gestart. Het oordeel is, na door appellant te zijn bestreden via het verzoek om een deskundigenoordeel, door de deskundige van UWV bevestigd; ook UWV is van mening dat binnen het bedrijf van verweerster geen passend werk voor appellant aanwezig is. Tenslotte is dit ook de mening van de arbeidsdeskundige van UWV in zijn rapportage van 19 januari 2007.

Deze rapportages vormen een voldoende ondersteuning van de stelling van verweerster, dat door appellant als mogelijkheid gesuggereerde functies binnen grote schoolorganisaties zoals die van verweerster communicatieve vaardigheden vereisen die appellant vanwege zijn stoornis in onvoldoende mate bezit.

Dat alles brengt met zich, dat ook de vraag of verweerster heeft aangetoond, dat voor appellant bij haar de mogelijkheid zou bestaan van plaatsing in een functie met passende of gangbare arbeid, in negatieve zin moet worden beantwoord. Derhalve is aan het bepaalde in artikel 20, de leden 2 en 8, BZA voldaan.

Tenslotte is de commissie van oordeel, dat niet is komen vast te staan, dat verweerster in strijd artikel 11 BZA heeft gehandeld. Verweerster heeft zich naar het oordeel van de commissie voldoende ingespannen om appellant te reïntegreren. De commissie wijst in dit verband niet alleen naar het expliciete oordeel hierover van de arbeidsdeskundige in zijn rapportage van 19 januari 2007 maar wijst meer in het algemeen naar alle, onder de feiten genoemde, activiteiten, die met het oog op de reïntegratie van appellant zijn verricht. Het betoog van appellant, dat verweerster hem had moeten te werk stellen faalt omdat een dergelijke tewerkstelling, gelet op de adviezen van diverse deskundigen, niet was aangewezen.

De commissie moet het beroep daarom ongegrond verklaren.

6. De beslissing

De Commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 12 juli 2007 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.